Küçük Quokka'nın Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Quokka'nın Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir orman açıklığında küçük bir quokka kocaman bir esneyerek uyandı. Altın kahverengi tüyleri sabah ışığında parlıyor, krem rengi karnı sıcacık hissediyordu. Minik kulaklarını oynattı ve havayı kokladı. "Maceraya ne güzel bir gün!" diye cıvıldadı. Yuvarlak koyu gözleri merakla ışıldıyordu. Küçüktü ama cesur kalbi büyüktü.

Küçük quokka sıcacık yuvasından dışarı zıpladı. Çimen minik ayaklarının altında yumuşacıktı. Uzun ağaçları ve tatlı çiçekleriyle evini çok seviyordu. Ama bugün gözüne yeni bir şey takıldı. "Oo, bu da ne?" diye merak etti, başını yana eğerek. Kapısından uzağa doğru uzanan tuhaf ayak izleri, yumuşak toprağa bastırılmıştı.

Quokka daha yakından bakmak için eğildi. Ayak izleri küçük ve düzgündü, uzun parmakları vardı. "Bunları kim yaptı?" diye sesli sordu. Minik siyah burnu seğirdi. Böyle izleri daha önce hiç görmemişti. Gizemli ve heyecan verici görünüyorlardı. "Bunu öğrenmeliyim!" diye karar verdi ve mutlu gülümsemesi daha da genişledi.

Küçük quokka bir zıplayışla ayak izlerini takip etti. İzler eğrelti otlarının arasından kıvrılıyor, büyük bir kayanın etrafından dolaşıyordu. Quokka'nın kısa kuyruğu heyecanla kıpırdadı. "Merhaba?" diye yavaşça seslendi. "Orada kimse var mı?" Ama yalnızca kuşlar neşeli bir şarkıyla yanıt verdi. Ayak izleri devam etti, o da devam etti.

Kısa süre sonra quokka bir çalının arkasından minik bir hışırtı duydu. Arasından baktı ve orada saklanan utangaç bir bandikut gördü. Bandikutun sırtında daha koyu çizgiler olan yumuşak, kum kahverengi tüyleri vardı. Uzun burnu seğirdi ve ince bıyıkları titredi. "Merhaba," dedi quokka nazikçe. "Bu ayak izlerini sen mi yaptın?" Bandikut başını salladı, kocaman gözleri endişeliydi.

"Seni korkuttuysam özür dilerim," dedi quokka sıcak bir gülümsemeyle. "Sadece ayak izlerini merak ettim. Çok ilginçler!" Bandikut biraz daha dışarı baktı. "Ben... ben Bandi," diye fısıldadı. "Bir şey arıyordum." Quokka'nın gözleri parladı. "Ne arıyorsun? Belki yardım edebilirim!" Bandi duraksadı, sonra hafifçe gülümsedi.

Bandi uzun burnunu izin olduğu yöne doğru çevirdi. "Gizli bir bahçe duydum," dedi yavaşça. "Çiçeklerle ve sürprizlerle dolu. Ama tek başıma gitmeye cesaretim yok." Quokka ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. "O zaman birlikte gideriz!" diye sevindi. "Ben Quokka'yım ve maceraları severim!" Bandi'nin utangaç gözleri biraz daha parladı. "Gerçekten mi? Benimle gelir misin?"

Böylece iki yeni arkadaş ayak izlerini yan yana takip etti. Quokka önden zıplıyor, Bandi uzun bacaklarıyla dikkatlice adım atıyordu. İz onları uzun otların arasından ve alçak dalların altından geçirdi. "Bak, izler daha da belirginleşiyor!" dedi Quokka. Bandi başını salladı. "Sanırım yaklaştık," diye fısıldadı. Heyecanla çarpan kalpleriyle yürümeye devam ettiler.

Aniden ayak izleri sık bir sarmaşık duvarında sona erdi. "Olamaz," dedi Bandi. "Çıkmaz sokak." Ama Quokka başını yana eğdi. "Dur, küçük bir boşluk görüyorum!" dedi. Sarmaşıkları minik patileriyle itti. "Hadi, Bandi! Arasından geçebiliriz!" Bandi derin bir nefes aldı ve onu takip etti. "Çok cesursun," dedi. Quokka sırıttı. "İkimiz de öyleyiz!"

Diğer tarafta gizli bir patika buldular. Patika, yıldızlar gibi parlayan minik mavi çiçeklerle çevriliydi. "Vay canına!" diye soluğu kesildi Bandi'nin. "Bu kadar güzel bir şey hiç görmemiştim." Quokka başını salladı, yuvarlak gözleri kocaman açılmıştı. "Ve bunu birlikte bulduk!" Patika yosunlu bir kütüğün etrafından kıvrılarak devam etti. Hava tatlı kokuyordu ve güneş ışığı yaprakların arasında dans ediyordu.

Sonra patika açıldı ve ikisi de hayranlıkla durdu. Gizli bahçe oradaydı! Her renkten çiçek, düzenli küçük tarhlarda açmıştı. Ortada küçük bir gölet pırıldıyor, kelebekler esintide süzülüyordu. "Çok güzel!" diye fısıldadı Bandi. Quokka sevinçle etrafında döndü. "Başardık! Bahçeyi bulduk!" Birlikte durup her şeyi içlerine sindirdiler.

Bandi dikkatlice öne çıktı. "Sen olmasan bunu asla bulamazdım," dedi. "Beni cesur yaptın." Quokka başını salladı. "Hayır, sen zaten cesurdun. Sadece birlikte yürüyecek bir arkadaşa ihtiyacın vardı." Bandi'nin utangaç gülümsemesi gerçek bir gülümsemeye dönüştü. "O zaman birlikte keşfedelim!" Gülüşerek ve tüm sürprizleri işaret ederek bahçeye koştular.

Yakut kadar kırmızı meyveleri olan bir çalı buldular. Bandi, Quokka'ya onları nasıl nazikçe toplayacağını gösterdi. Dokunduklarında kapanan bir çiçek buldular. "Gıdıklanıyor!" diye kıkırdadı Quokka. Bandi de güldü. Kelebekleri kovaladılar ve uğur böceklerini saydılar. Bahçe harikalarla doluydu ve her keşif, paylaştıkları için daha da eğlenceliydi.

Güneş batmaya başladığında Quokka ve Bandi göletin yanına oturdu. "Ayak izlerini takip ettiğim için çok mutluyum," dedi Quokka. "Ben de," diye yanıtladı Bandi. "Başta korkmuştum ama sen bana güvende hissettirdin." Gökyüzünün pembeye ve turuncuya dönüşünü izlediler. "Dostluk en güzel macera," dedi Quokka yavaşça. Bandi başını salladı, kalbi huzurla doluydu.

Eve dönerken bahçeyi yeniden bulabilmek için patikayı küçük taşlarla işaretlediler. "Yarın yine geliriz," dedi Bandi. "Belki her gün," diye ekledi Quokka. Yorgun ama mutlu, yan yana zıplayıp adım attılar. Orman artık yuva gibi hissettiriyordu, yeni arkadaşlar ve paylaşılan sırlarla doluydu. "En güzel gün," diye iç çekti Quokka.

Yuvaya döndüklerinde Quokka, Bandi'ye sıcacık bir sevgi gösterisi yaptı. "Maceraya teşekkürler," dedi. "Ve arkadaşım olduğun için." Bandi'nin gözleri parladı. "Ayak izlerimi takip ettiğin için teşekkürler." Ertesi sabah yeniden buluşmaya söz verdiler. Quokka uyumak için kıvrılırken gülümsedi. Merakın ve nezaketin bir gizemi harika bir dostluğa dönüştürebileceğini öğrenmişti.